

वेन

वैदिक संदर्भ

ॐतदित् समानमाशाते वेनन्ता न प्र युच्छतः । धृतव्रताय दाशुषे ॥ वेद यो वीनां पदमन्तरिक्षेण पतताम् । वेद नावः समुद्रियः ॥ - ऋग्वेद १.२५.६-७

ॐत्रयः पवयो मधुवाहने रथे सोमस्य वेनामनु विश्व इद् विदुः । त्रयः स्कम्भासः स्कम्भितास आरभे त्रिनक्तं याथस्त्रिर्वश्विना दिवा ॥ - ऋ. १.३४.२

ॐयासे प्रजा अमृतस्य परस्मिन् धामन्त्रतस्य । मूर्धा नाभा सोम वेन आभूषन्तीः सोम वेदः ॥ - ऋ. १.४३.६

ॐतं गूर्तयो नेमन्त्रिषः परीणसः समुद्रं न संचरणे सनिष्ठवः । पतिं दक्षस्य विदथस्य नू सहो गिरिं न वेना अधि रोह तेजसा ॥ - ऋ. १.५६.२

ॐअस्येदु भिया गिरयश्च दृहडा द्यावा च भूमा जनुषस्तुजेते । उपो वेनस्य जोगुवान ओणिं सद्यो भुवद् वीर्याय नोधाः ॥ - ऋ. १.६१.१४

ॐयज्ञैरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि । आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥ - ऋ. १.८३.५

ॐशशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥ - ऋ. १.८६.८

ॐहोता यक्षद् वनिनो वन्त वार्य बृहस्पतिर्यजति वेन उक्षभिः पुरुवारेभिरुक्षभिः । जगृभ्मा दूरआदिशं श्लोकमद्रेरथ त्मना । अधारयदररिन्दानि सुक्रतुः पुरु सद्मानि सुक्रतुः ॥ - ऋ. १.१३६.१०

ॐविभु प्रभु प्रथमं मेहनावतो बृहस्पतेः सुविदत्राणि राध्या । इमा सातानि वेन्यस्य वाजिनो येन जना उभये भुज्जते विशः ॥ योऽवरे वृजने विश्वथा विभुर्महामु रण्वः शवसा ववक्षिथ । स देवो देवान् प्रति पप्रथे पृथु विश्वेदु ता परिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ - ऋ. २.२४.१०

ॐसत्यमूर्चुर्नर एवा हि चक्षुरनु स्वधामृभवो जग्मुरेताम् । विभ्राजमानांश्चमसाँ अहेवाऽवेनत् त्वष्टा चतुरो ददृश्वान् ॥ - ऋ. ४.३३.६

ॐऋतस्य पथि वेधा अपायि श्रिये मनांसि देवासो अक्रन् । दधानो नाम महो वचोभिर्वपुर्दृशये वेन्यो व्यावः ॥ - ऋ. ८.४४.८

ॐइमे हि ते कारवो वावशुर्धिया विप्रासो मेधसातये । स त्वं नो मघवन्निन्द्र गिर्णो वेनो न शृणुधी हवम् ॥ - ऋ. ८.३.१८

ॐयद् वां कक्षीवाँ उत यद् व्यश्व ऋषिर्यद् वां दीर्घतमा जुहाव । पृथी यद् वां वैन्यः सादनेष्वेवेदतो अश्विना चेतयेथाम् ॥ - ऋ. ८.६.१०

ॐस क्षपः परि षस्वजे न्युःस्तो मायया दधे स विश्वं परि दर्शतः । तस्य वेनीरनु व्रतमुषस्तिस्त्रो अवर्धयन् नभन्तामन्यके समे ॥ - ऋ. ८.४१.३

ॐयथा चिद् वृद्धमतसमग्ने संज्वर्वसि क्षमि । एवा दह मित्रमहो यो अस्मधृग् दुर्मन्मा कश्च वेनति ॥ - ऋ. ८.६०.७

ॐस पूर्वो महानां वेनः क्रतुभिरानजे । यस्य द्वारा मनुष्मिता देवेषु धिय आनजे ॥ - ऋ. ८.६३.१

ॐआ यन्मा वेना अरुहन्तस्य एकमासीनं हर्यकस्य पृष्ठे । मनश्चिन्मे हृद आ प्रत्यवोचदचिक्रदञ्छिशुमन्तः सखायः ॥ - ऋ. ८.१००.५

ॐआस्मिन् पिशद्गमिन्दवो दधाता वेनमादिशे । यो अस्मभ्यमरावा ॥ - ऋ. ६.२१.५

ॐअभि वेना अनूषतेयक्षन्ति प्रचेतसः । मज्जन्त्यविचेतसः ॥ - ऋ. ६.६४.२१

ॐसम्यक् सम्यज्वो महिषा अहेषत सिन्धोरुर्माविधि वेना अवीविपन् । मधोर्धाराभिर्जनयन्तो अर्कमित् प्रियामिन्द्रस्य तन्वमवीवृथन् ॥ - ऋ. ६.७३.२

ॐदिवो नाके मधुजिह्वा असश्वतो वेना दुहन्त्युक्षणं गिरिष्ठाम् । अप्सु द्रप्सं वावृधानं समुद्र आ सिन्धूरुर्मा मधुमन्तं पवित्र आ ॥ नाके सुपर्णमुपपस्तिवांसं गिरो वेनानामकृपत्त पूर्वीः । शिशुं रिहन्ति मतयः पनिप्रतं हिरण्ययं शकुनं क्षामणि स्थाम् ॥ - ऋ. ६.८५.१०-११

ॐतं मर्मजानं महिषं न सानावंशु दुहन्त्युक्षणं गिरिष्ठाम् । तं वावशानं मतयः सचन्ते त्रितो बिभर्ति वरुणं समुद्रे ॥ - ऋ. ६.८५.४

ॐतक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग् ज्येष्ठस्य वा धर्मणि क्षोरनीके । आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इदुम् ॥ - ऋ. ६.८७.२२

ॐतद्वन्धुः सूरिर्दिवि ते धियंद्वा नाभानेदिष्ठो रपति प्र वेनन् । सा नो नाभिः परमास्य वा घाऽहं तत् पश्चा कतिथश्चिदास ॥ - ऋ. १०.६१.१८

ॐक्रतूयन्ति क्रतवो हृत्सु धीतयो वेनन्ति वेनाः पतयन्त्या दिशः । न मर्डिता विद्यते अन्य एभ्यो देवेषु मे अधि कामा अयंसत ॥ - ऋ. १०.६४.२

ॐप्र तद्वुः शीमे पृथवाने वेने प्र रामे वोचमसुरे मघवत्सु । ये युक्त्वाय पञ्च शतास्मयु पथा विश्राव्येषाम् ॥ - ऋ. १०.६३.१४

ॐअयं वेनश्चोदयत् पृश्निगर्भा ज्योतिर्जायू रजसो विमाने । इममपां संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियर्ति वेनो नभोजाः पृष्ठं हर्यतस्य दर्शि । ऋतस्य सानावधि विष्टपि भ्रात् समानं योनिमभ्यनूषत ब्राः ॥ - - - - अपसरा जारमुपसिष्मियाणा योषा बिभर्ति परमे व्योमन् । चरत् प्रियस्य योनिषु प्रियः सन् त्सीदत् पक्षे हिरण्यये स वेनः ॥ नाके सुपर्णमुप यत् पतन्तं हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा । हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ - ऋ. १०.१२३, देवता वेनः

ॐशृधी हवमिन्द्र शूर पृथ्या उत स्तवसे वेन्यस्यार्केः । आ यस्ते योनिं घृतवन्तमस्वारुर्मिर्न निम्नैर्द्रवयन्त वक्वाः ॥ - ऋ. १०.१४८.५

ॐत्वं त्यमिन्द्र मर्त्यमास्त्रबुद्धाय वेन्यम् । मुहुः श्रशा मनस्यवे ॥ - ऋ. १०.१७१.३

ॐते एते धाय्ये अनिरुक्ते प्राजापत्ये शास्येते अभित आर्भवं सुरूपकृत्तमूतयेऽयं वेश्वोयत्पृश्निगर्भा इति प्रजापतिरेवैनांस्तदुभयतः परिपिबति तस्मादु श्रेष्ठी पात्रे रोचयत्येव यं कामयते तम् । - ऐतरेय ब्राह्मण ३.३० ॐहोमादूर्ध्वं होत्रा पठनीया ऋचः - स्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु धर्मः समुद्रादूर्मिमुदियर्ति वेनो द्रप्सः समुद्रमभि यज्जिगाति - ऐ.ब्रा. १.२२

ॐअयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा इति । वेनोऽस्माद्वा ऊर्ध्वा अन्ये प्राणा वेनन्त्यवाञ्चोऽन्ये तस्माद्वेनः प्राणो वा अयं सन्नाभेरिति तस्मान्नाभिस्तन्नाभेनाभित्वं प्राणमेवास्मिंस्तद्वधाति । पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्यते तपोष्वित्रं विततं दिवस्यदे वियत्पवित्रं धिषणा अतन्वतेति पूतवन्तः प्राणास्त इमेऽवाञ्चो रेतस्यो मूत्रः पुरीष्या इत्येतानेवास्मिंस्तद्वधाति । - ऐ.ब्रा. १.२०

ॐअयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा इतीन्द्र उ वै वेन ऐन्द्रमेव स्वाहाकारमेताभिरनुवदि । तस्यैकामुत्सृजति नाके सुपर्णमुपयत्पत्तमिति सोऽयमात्मनोऽतीकाशस्तामूतरासु करोति तेनो साऽनन्तर्हिता भवत्युभयतो वेनं पापोक्तस्य पावमानीरभिष्टुयादात्मा वै वेनः पवित्रं वै पावमान्यः पुनात्येवैनं - शां.ब्रा. ८.५

ॐदशम अहः : - अयं वै वेनः प्रजापते : प्रत्यक्षं तन्वस्ता होता वदेत् - शां.ब्रा. २७.४

ॐइयमेव वेनासेवनी मध्यं ब्राह्मणाच्छंसी तस्माद्वाह्मणाच्छंसी प्रातःसवन एकदेवत्याः शंसति - - - शाद्वायन ब्राह्मण २८.१०

ॐदशहोतृहृदयाख्यं मन्त्रं :—सुवर्ण धर्म परिवेद वेनम् । इन्द्रस्याऽत्मानं दशाधा चरन्तम् । अन्तः समुद्रे
मनसा चरन्तम् । - तैत्तिरीय आरण्यक ३.११.१

ॐवेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान्यत्र विश्वं भवत्येकनीळम् । यस्मिन्निदं सं च वि चैकं स ओतः
प्रोतश्च विभु प्रजासु ॥ - तै.आ. १०.१.३

ॐत्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन् । इन्द्र एकं सूर्य एकं जजान वेनादेकं स्वधया
निष्ठतश्चुः ॥ - तै.आ. १०.१०.

ॐशुक्रामन्थिग्रहयोरभिधानम् : अयं वेनश्चोदयत्यृष्णिगर्भा योतिर्जरायू रजसो विमाने । इममपां संगमे
सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति । उपयामगृहीतोऽसि शण्डाय त्वैष ते योनिर्वारतां पाहि । - तैत्तिरीय
संहिता १.४.८.१

आहवनीय चयनार्थं रुक्माद्युपधानाभिधानम् : ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः । स
बुधिया उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विवः । - तै.सं. ४.२.८.२

ॐराजसूये दिग्जय ध्यानम् :— पृथिवैन्यः । अभ्यषिच्यत । स राष्ट्रं नाभवत् । स एतानि पार्थान्यिपश्यत् ।
तान्यजुहोत् । तैर्वै स राष्ट्रमभवत् । - तै.ब्रा. १.७.७.३

ॐपशोः सुक्ते वपायाः पुरोनुवाक्याः— ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं पुरस्तात् । वि सीमतः सुरुचो वेन आवः । स
बुधिया उपमा अस्य विष्टाः । सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ - तै.ब्रा. २.८.८.८

ॐ (हे प्रवर्ग्यस्वामिन्) नाके सुपर्णमुप यत्यतन्तम् । हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा । हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्
। यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ - तै.ब्रा. २.५.८.५

ॐअवभृथकर्मणि ऋजीषस्य दधा पयसा वा मधुमिश्रेण प्रोक्षणे मन्त्राः :— यत्ते त्वचं बिभिर्दुर्यच्च योनिम्
। यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्मना । त्वया तत्सोम गुप्तमस्तु नः । सा नः संधाऽसत्परमे व्योमन् । - तै.ब्रा.
३.७.१३.१